

Onko komissiolla aikeita laatia yhtenäisiä säädöksiä lukkosepän ammatin harjoittajaksi pääsystä?

Mitkä ammatit tällä hetkellä ovat säänneltyjä ammatin harjoittajaksi pääsyn osalta yhteisön lainsäädännössä?

(¹) EYVL C 142, 21.5.1999, s. 17.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Lukkosepän ammattipätevyyden tunnustaminen kuuluu direktiivin 1999/42/EY (¹) soveltamisalaa. Direktiivin 4 artiklassa toistetaan direktiivin 64/427/ETY vastaava kumottu säännös ilman muutoksia, ja sen mukaan jos toiminnan harjoittamiseen ryhtymiseksi tai toiminnan harjoittamiseksi jäsenvaltiossa edellytetään yleisiä tai erityisiä tietoja ja kykyjä, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi näistä tiedoista ja kyvyistä tämän toiminnan harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tietyn ajan (periaatteessa kuusi vuotta) joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana. Vaihtoehtoisesti ne ammattihenkilöt, jotka eivät täytä mainitussa 4 artiklassa ammattikokemukselle asetettuja vaatimuksia, voivat pyytää tutkintotodistuksensa, todistuksensa tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjansa tunnustamista direktiivin 3 artiklan edellytysten mukaisesti. Jos hakijan hankkiman ja vastaanottavan jäsenvaltion vaatiman pätevyyden välillä ilmenee oleellisia eroja, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia hakijalta kelpoisuuskoetta tai sopeutumisaikaa annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Edellä todetun johdosta lukkoseppäalaa säännellään vastavuoroisella tunnustamismenettelyllä, joka ei perustu koulutukselle asetettujen vähimmäisvaatimusten eikä ammattiin pääsulle asetettujen vaatimusten koordinointiin. Sen vuoksi periaatteessa jäsenvaltioiden tehtävänä on säännellä ammatteja alueellaan, ja kansallisessa sääntelyssä otetaan tarvittaessa huomioon ammattien harjoittamiseen liittyvät turvallisuusvaatimukset. Ammattiin pääsyn edellytysten koordinointi, joka johtaisi ainakin yhdessä jäsenvaltiossa aiheesta lailla säädettyjen periaatteiden muuttamiseen, edellyttää EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvoston yksimielisesti antamaa direktiiviä. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella jäsenvaltiot eivät kuitenkaan näytä olevan halukkaita lisäämään koordinointia tällä alalla.

Ammatit, joiden harjoittamiseen ryhtymisen edellytyksiä koordinoidaan tätä nykyä yhteisön lainsäädännön nojalla, ovat lääkärin, kättilön, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin ja proviisorin sekä tilintarkastajan ammatit.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/42/EY, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1999, tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaa kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä, EYVL L 201, 31.7.1999.

(2003/C 280 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1656/03

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(13. toukokuuta 2003)

Aihe: Parmalatin FrescoBlu-maito

Parmalat S.p.A. -yhtiö pitää kaupan Italiassa FrescoBlu-nimistä maitoa (joka tuotetaan Saksassa), jonka valmistuksessa käytetään mikrosuodatusmenetelmää. Maidon nimessä esiintyy sana tuore (fresco), joten siinä oletetaan olevan tuoreen maidon ominaisuudet.

Komissio ei ole vielä hyväksynyt kyseisen maidon valmistuksessa käytettyä mikrosuodatusmenetelmää, koska ei ole varmaa, vastaavatko tuotteen ominaisuudet tuoreen maidon ominaisuuksia ja onko siis kyseisen nimityksen käyttö oikeutettu.

Italian hallitus on komission tietämättä antanut tästä asiasta kaksi asetusta: toinen koskee luvan myöntämistä valmistusmenetelmälle (mikrosuodatus) ja toinen tällä menetelmällä valmistetun tuotteen merkintää. Komissiolle ei ole kuitenkaan ilmoitettu tästä asiasta.

Peittääkseen tämän laiminlyönnin Italia on direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti lähettänyt komissiolle kaksi uutta ehdotusta asetukseksi, joilla kumotaan kyseiset kaksi aikaisemmin hyväksyttyä asetusta.

Vaikka näiden kahden ehdotuksen käsittely on vielä kesken komissiossa, Parmalat pitää edelleen (mikrosuodatettua) FrescoBlu-maitoa kaupan Italiassa.

Mikään jäsenvaltio ei ole tähän mennessä antanut virallista lupaa kyseisen menetelmän käyttöön.

Italian viranomaiset eivät ole vielä julkistaneet mitään tietoja asian käsittelystä komissiossa, kun taas lehdistössä julkaistaan artikkeleita, joissa annetaan ymmärtää, että kyseiset kaksi asetusta olisivat edelleen voimassa eikä mainita mitään komissiossa meneillään olevasta asian käsittelystä.

Voiko komissio näin ollen ilmoittaa, milloin kyseisen asian käsittely saatetaan päätökseen ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä keskipitkällä aikavälillä sen epäkohdan korjaamiseksi, että Italiassa kaupan pidettyyn, mutta ulkomailla valmistettuun mikrosuodatettuun maitoon sovelletaan eri kriteereitä (esim. laissa nro 169/89 säädetty viimeinen myyntipäivä 4 + 1 -vaatimus tuoreelle maidolle) kuin Italiassa tuotettuun tuoreeseen maitoon?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jottei nimitystä "tuore" käytetä maidosta, joka on valmistettu mikrosuodatusmenetelmällä ja jotta kuluttajansuojasta huolehdittaisiin niin, että tuotteiden jakelun yhteydessä kuluttajat saisivat oikeaa tietoa?

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti sovellettavan ilmoitusmenettelyn puitteissa Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 10. lokakuuta 2002 asetusluonnoksesta. Tuoreen maidon merkinnöissä asetusta sovelletaan erotuksesta kansallisiin ja muualta tuotaviin tuotteisiin. Komissio on antanut tätä tekstiä koskevan yksityiskohtaisen lausunnon. Italian viranomaiset ovat vastanneet yksityiskohtaiseen lausuntoon 9. toukokuuta 2003. Komissio tutkii vastauksen ja toteuttaa sen perusteella tarvittavat jatkotoimet.

Koska tuoreen maidon määrittelyä koskevien yhteisön säännöksiä ei ole olemassa, kunkin jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tämän tuotteen kaupanpitämisen erityispiirteisiin liittyvät säännöt. Säännöt eivät silti saa syrjiä tuontituotteita tai haitata tuotteiden tuontia muista jäsenvaltioista.

Lisäksi yleisesti ottaen termin "tuore" käyttö tai sen lisääminen elintarvikkeen myyntinimikkeeseen, kuten myös kaikkien muiden määreiden käyttö, on sallittua ainoastaan elintarvikkeiden merkinnästä annetun direktiivin 2000/13/EY⁽²⁾ 2 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti. Tässä säännöksessä säädetään etenkin, että merkinnät ja tavat, joilla ne on tehty, eivät saa olla omiaan johtamaan ostajaa harhaan, erityisesti elintarvikkeen ominaispiirteiden osalta.

Komission tavoitteena on uudistaa elintarvikkeiden merkintää koskevaa yhdenmukaistettua lainsäädäntöä. Se on siksi ryhtynyt laajalti arvioimaan tätä lainsäädäntöä. Arvioinnin tulosten on määrä olla käytettävissä vuoden 2003 lopulla. Samalla komissio tutkii myös, onko tarpeellista ja mahdollista laatia tarkempia kriteerejä määreiden käytöstä, kuten esimerkiksi termin "tuore" käytöstä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22. kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä, EYVL L 204, 21.7.1998.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20. maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.